

LIBRIS

We know
books

DORU MIHĂESCU

DICȚIONARUL LOCALITĂȚILOR ROMAȘCANE

Cuvânt-înainte	5
Abrevieri bibliografice	13
Alte abrevieri	21
Dicționarul localităților romășcane	23
Indice	247
Hărți.....	255

A

1. ADJUDENI „sat din comuna Tămășeni, județul Neamț” 1599 (*Giudiani*; în relatarea franciscanului Bernardino Quirini, *Călători străini*, IV, p. 42); 1625 (la 2 mai, domnitorul Ștefan Tomșa II întărește lui Lupă, al treilea logofăt, pentru slujbă credincioasă, „satul *Agiudenii*, pe Siret, în ținutul Romanului”, DRH A, XVIII, nr. 67, p. 102–104).

Alte variante: *Adgiudeni* (*Indicator* 1887, 251; 1896, 9928); *Agiudeni* (*Rec. pop.* II, 1774, 278; *Doc. rel. agr.* II, 1781, 509 Tomescu, *Tablou*, 1812, 2; Popovici, *Date*, 1831–1832, 123, 126, 129; etc.); *Agiud* (BFO, 1848, 381); *Ajiudeni* (MDG, 1898); *Ajudeni* (*Karta voinî* 1830; *Condica* 1833, 41; *Catagrafie* 1838, 19^r etc.); *Giudeni* (*Doc. Arh. Bac.*, 176 (anul 1829); *Liste alegători Moldova*, 992 (anul 1858). În surse germane, din rațiuni fonetice, *A(d)schudeni* (Bawr, *Carte de la Moldavie*, 1774; Oztellowitz, *Topographische Beschreibung*, 1790).

Apartenență administrativă: sat din ținutul Romanului (1625–1864); sat, reședință a comunei Adjudeni, din județul Roman (1864–1876; 1887–1895; 1896–1906; 1932–1943; 1947–1950); sat din comuna Tămășeni, județul Roman (1876–1887; 1895–1896; 1906–1929; 1931–1932; 1943–1947); din comuna Săbăoani, județul Roman (1929–1931); din comuna Tămășeni, raionul Roman (1950–1968); din comuna Tămășeni, județul Neamț (1968–).

Etimologie: „cei din neamul lui Adjud sau originari de la Adjud” < antrop., oic. *Adjud* < *Adgiud* < *Agiud* + suf. col. *-eni* (< magh. *Egyed* < lat. med. *Aegidius* (nume de sfânt sărbătorit de Biserica Romano-Catolică la 1 septembrie).

2. *ALDEȘTI „fost sat, situat la nord-est de actualul sat Cârliști, din comuna Filipești, județul Bacău” 1623 (la 8 aprilie, domnitorul Ștefan Tomșa II întărește lui Gheorghie, fost mare spătar și cneaghinei lui, Nastasia, „o parte de ocină din satul

Aldești ... ce este în ținutul Neamț”, DRH A, XVIII, nr. 51, p. 73–75; 1627, 1628 („Vasile Bantăș din Costeni (= Costinți = Prăjești, acum în comuna Secuieni, jud. Neamț – n.n.) și Gligorcea păhărnicele de acolo, și popa Nicoară de acolo, și Cozma visternicele de *Aldești*”, martori la o vânzare din 13 noiembrie 1627, întărită de Miron Barnovschi-Voievod la 25 noiembrie 1628, DRH A, XIX, nr. 256, 439, p. 339, 600–601).

Apartenență administrativă: sat, moșie din ținutul Neamț (1627–1830); sat, moșie din ținutul Roman (1848–1853); sat din comuna Onișcani, județul Roman (1873–1875; 1887–1894; 1896–1905; 1908–1924; 1925–1950); din comuna Onișcani, raionul Roman (1950–1954); sat din comuna Cârliști, județul Roman (1876–1886; 1895; 1906–1907; 1924–1925); din comuna Cârliști, raionul Roman (1954–1956), înglobat, în anul 1956, în satul Cârliști.

Etimologie: *Aldești* „cei din neamul lui Aldea” < antrop. *Aldea* + suf. col. -ești.

3. *ALECSANDRI „fost sat, situat la sud-vest de actualul sat Ciuturești, din comuna Odobești, județul Bacău” 1887 (*Indicator*, 248).

Apartenență administrativă: sat din comuna Ciuturești, județul Roman (1887–1906; 1932–1939; 1947–1950); din comuna Roșiori, județul Roman (1906–1929; 1931; 1939–1947); din comuna Dămieniști, județul Roman (1929–1930); din comuna Odobești, raionul Bacău (1950–1968); înglobat în satul Ciuturești, din comuna Odobești, județul Bacău (1968–).

Etimologie: *Alecsandri* < n. pers. (*Vasile*) *Alecsandri* .

4. ALEXANDRU IOAN CUZA „sat, reședință a comunei cu același nume, din județul Iași” 1886 (*Cuza-Vodă, Lege*, 4689).

Apartenență administrativă: sat, reședință a comunei Cuza-Vodă (1886–1895; 1896–1929; 1931–1948); sat al comunei Miclăușeni (1895–1896); sat al comunei Vasile Alecsandri (1929–1931); sat al comunei Alexandru Ioan Cuza (1948–).

Până în 1950 a făcut parte din județul Roman, între 1950 și 1968, din raionul Pașcani, iar din 1968 face parte din județul Iași.

Etimologie: *Alexandru Ioan Cuza* < n. pers. *Alexandru Ioan Cuza*.

5. ARĂMEȘTI „sat din comuna Bahna, județul Neamț”

1448 (la 27 iulie, domnitorul Petru Aron emite un act de donație în favoarea acestui „adevărat boier al nostru credincios, pan Ion Porcu”, pentru mai multe sate, între care și *Arămești* (DRH A, I, p. 402, nr. 222). Altă denumire, mai veche: *Ciorsăcești* 1522 (*Ciorsăcești*, ce se cheamă acum *Arămești*, DIR XVI, A, I, p. 196, nr. 173); 1555 (la 4 mai, Alexandru Lăpușeanu emite, la Bârlad, un uric pentru „aceste adevărate slugi ale noastre, Tăbuci Mitiuteliul și fratele său, Frăcea și verișoarele lor, Ana și Stanca”, în care, între altele, este amintit „hotarul *Ciorsăceștilor*, care acum se numesc *Arămești*, DRH A, VI, p. 335–336, nr. 181); 1749 (la 20 decembrie, „Mihalache jicnicer” (= jitnicer „dregător care avea grijă de magaziile cu grâne ale curții domnești”) dăruiește „la sfânta biserică la *Arămești*, ce esti hramul Săborul Sfinților Îngeri și Voevozi Mihail și Gavriil” un exemplar al Apostolului tipărit la Buzău în anul 1748, *Episcopia Romanului* 600, p. 44). Alte denumiri: *Arămeștii Budoaiei* (FS, 1846); *Arămeștii Boierești*; *Arămești – Liliacul*; *Liliacul-Arămești* (1865, *Indice – 1917*, Rom.; 1925–1926, *Decr. I*, 11079; *Imp. adm.* 259; 1929–1930, *Decr.* 9304, Ind.); *Arămeștii de Sus* (1931, *Tablou* 8061–1968, *Legea*, 1614); *Arămeștii Răzeși* (1865, *Indice – 1917*, Rom.); *Armănești* (1943, *Harta jud. Roman – 1956*, Ind.).

Apartenență administrativă: sat din ținutul Romanului (1833–1864); sat din comuna Bahna, județul Roman (1864–1904; 1908–1925); din comuna Broșteni, județul Roman (1906); din comuna Vasile Gh. Morțun (fostă Bahna), județul Roman (1925–1929; 1931–1950); din comuna Aprodul Purice, județul Roman (1929–1931); din comuna Bahna, raionul Roman (1950–1968); din comuna Bahna, județul Neamț (1968–).

Etimologie: *Arămești* „cei din neamul lui Aramă” < antrop. *Aramă* + suf. col.-ești (< subst. com. *aramă* < lat. *aeramen*, moștenit în toate limbile romanice, REW 242).

Ciorsăcești (pl.) „cei din neamul lui Ciorsac” < antrop. *Ciorsac* < subst. com. *cioarsă* + suf. -ac sau < ucr. *čersak* „care zgârie” < *čersati* „a zgâria”.

6. ARMĂȘENI „sat din comuna Băcești, județul Vaslui” 1625 (*Armășăni*): la 15 martie Miron de Gărcina vinde a sa „dreaptă ocină și moșie de la sat de la *Armășăni*, DRH A, XVIII, p. 362, nr. 292 (copie din sec. XIX, la fel ca și documentul următor, în care figurează „Nenicul, sân Marco Mudre(a) din *Armășeni*); 1646 (*Armășești*): la 25 martie se întărește „Lungului biv armaș”, între altele, „a triia parte de sat de Armășești... cu vad de moară pe apă..., undă cadî în Bârlăzăl...” (DRH A, XXVIII, p. 270, nr. 323 (copie din 1766); sat din ocolul Fundului 1772 (Per., 170) – 1865 (pierde în 1838, Cat., 61^f, o parte din teritoriu pe care se formează satul A Treia Parte din *Armășeni*); sat din comuna Dumești 1865 (Indice, 65) – 1904 (Legea, 1274); 1908 (Tablou, 1148) – 1917 (Rum., 689); 1931 (Tablou, 8186) – 1943 (Imp. adm., 465); sat din comuna Todirești 1906 (Lege, 2746); sat din comuna Armășeni 1925 (Decret I, 11123) – 1926 (Imp. adm., 305); sat din comuna Tansa 1929 (Decret, 9357) – 1930 (Ind.); sat din comuna Băcești 1950 (Imp. adm.), 284 – (Legea 1968, 1656). A făcut parte din ținutul Vaslui, din județele Vaslui și Roman, din raionul Negrești (reg. Iași). Din 1968 aparține județului Vaslui.

Etimologie: *Armășeni*, *Armășești* „cei din neamul lui Armaș(u) < antrop. *Armaș(u)* + suf.col. -eni, ești (< subst.com. *armaș* „jandarm”, „paznic de închisoare” < *armă* + suf. -aș < lat. *arma*, moștenit în toate limbile romanice, REW 650).

7. *ARȘIȚA „fost sat, lângă satul Valea Ursului, reședință a comunei cu același nume din județul Neamț” 1832 (*Arșița cu Giurgenii*, Cat, 1^v).

Statut și apartenență administrativă: sat din ocolul de Jos, contopit cu satul Giurgeni (1832, Cut., 1^v); sat din ocolul Siretului (1833, Cond.; Cond. pr., 19^v; P. Asachi, M.); sat din ocolul Fundului (1834, Tabla, 714); cătun al satului Giurgeni (1835, DELA, 5^v); contopit cu satul Giurgeni (1838, Cat., 102^v); înglobat în satul Giurgeni (1841, *Tăbliți*, 114). Toate aceste ocoale în care apare, între 1832 și 1841, denumirea acestui sat aparțineau Ținutului Roman.

Arșiță (pop.) vine din top. *Arșiță* „pădure arsă,, sau „loc ars de soare,, < subst. com. *arșiță* < lat. **arsicia* sau din *ars* (DELR, I, p. 121).

8. *A TREIA PARTE „fost sat, în nord-estul localității Băcești, din județul Vaslui” 1838 (*A Trie Parte din sat Armășanii – ținutul Vaslui*); 1843–1845 (*A Triia parte din Armășani, Lista*, 207 – *Cat.*, 238^v); *A Trie Parte* 1854 (*Stat.*, 166^v).

Apartenență administrativă: sat din ținutul Romanului (1838–1853; înglobat (1853–1871) în satul Crăiești; sat din comuna Crăiești, județul Roman (1871–1876), sat din comuna Băcești, județul Roman (1939–1950); înglobat (1950) în satul Băcești, din raionul Negrești (1950–1968), iar din 1968, din județul Neamț.

Etimologie: *A Treia Parte* < *a* (< lat. *illa*), *treia* (< lat. *tres* + *illa*), *parte* (< lat. *partem*, acuzativul lui *pars*).

9. AVEREȘTI „sat din comuna Ion Creangă, din județul Neamț” 1623 (la 12 iulie, domnitorul Ștefan Tomșa II soluționează un conflict, pentru satul Siliștea Ruselor, din ținutul Neamț, între Neculai, fiul lui Dumitrașco Seachel, din același ținut și Luca Fuștele, din *Averești*, DRH A, XVIII, p. 144–145, nr. 99); 1626 (la 24 aprilie, domnitorul Miron Barnovschi întărește lui Cozma diac un loc de prisacă „în bucovina (= codrul de fag) *Avereștilor*, dinspre Gădinți”, ibidem, XIX, p. 66–67, nr. 49); 1638 (la 14 noiembrie, domnitorul Vasile Lupu întărește o cumpărătură a lui Luca Fuștele „den sat den *Averești*, ce este în

ținutul Romanului, de la fata lui Vasile Popa den sat den Averești”, ibidem, XXIV, p. 469, nr. 503); 1798 (în acel an, episcopul Romanului, Veniamin Costache (1796–1803) dăruiește bisericii din Averești un exemplar al Ceaslovului tipărit la Iași în anul 1797, *Episcopia Romanului* 600, p. 172. Alte denumiri: *Avereștii Răzășești (Răzeși)* 1838–1865 (*Cat.*, 37^v, 39^r – *Indice*, 77); *Avereștii de Sus* 1871–1956 (*Frunz.* – *Ind.*); *Deleni* 1964 (*Decret* II, 211–1965, *Imp. adm.*).

Apartenență administrativă: sat din ținutul Romanului (1638–1864); sat, reședință a comunei Averești, județul Roman (1864–1876; 1887–1895; 1896–1906; 1908–1950); sat al comunei Brătești, județul Roman (1876–1887; 1895–1896); sat din comuna Brăteanu, județul Roman (1906–1908); sat, reședință a comunei Averești, din raionul Roman (1950–1965); sat din comuna Deleni, raionul Roman (1965–1968); sat din comuna Ion Creangă, județul Neamț (1968–).

Etimologii: *Averești* < *antrop. Aver* + suf.col. – *ești*

Deleni (pl.) „cei din deal” < subst. com. *deal* + suf. col. - *eni* < vsl. **dělŭ* (vezi bulg. *djal* „parte de pământ din munte”).

B

10. BAHNA „sat, reședință a comunei Bahna, din județul Neamț” 1440 (donație din 20 august, făcută de Iliș Voievod și Ștefan voievod către Ștef și Isac, feciorii lui Țudco (Țudcu): satele Țuțcanii, Urzicele, *Bahna* etc. (DRH A, I, p. 232, nr. 206); 1554 (la 26 februarie, Alexandru Lăpușneanu întărește nepoților lui Șteful și ai lui Isac Țutsco donația înaintașilor săi, Iliș și Ștefan: „un sat în ținutul Neamțului, anume *Bahna*, între Urjici și între Ruptură” (ibidem, VI, p. 213–214, nr. 125); 1816 (într-o însemnare din 17 mai, de pe un exemplar al Liturghierului tipărit la Iași, în 1747, se menționează faptul că este vorba de o donație a părintelui „Nicolae di la Căciulești” (fost sat, înglobat în satul Secuieni, jud. Neamț) care funcționa la „biserica ce să faci în

Bahnă, unde să prăznuiesc Sfinții și Marii Voevozi Îngeri Mihail și Gavril”, *Episcopia Romanului* 600, p. 60). Alte denumiri: *Bahnari* 1853 (*Proiect*, 12/46); *Vasile (Gh.) Morțun* 1925–1948 (*Decret I*, 11079–MO, 2535).

Apartenență administrativă: sat din ținutul Neamț (1554–1833); sat din ținutul Roman (1833–1864); sat, reședință a comunei Bahna, județul Roman (1864–1906; 1908–1925; 1948–1950); sat, reședință a comunei Vasile (Gh.) Morțun, județul Roman (1925–1948); sat din comuna Broșteni, județul Roman (1906–1908); sat, reședință a comunei Bahna, din raionul Roman (1950–1968); sat, reședință a comunei Bahna, din județul Neamț, înglobând și satul Urzici (1968–).

Etimologie: *Bahna* < subst. com. *bahnă* „loc mlăștinos” < vsl. **bagŭno* (vezi ucr. *bahnó*).

Băhnari (pl.) „locuitori din bahnă” < *Bahna* < *bahnă* + suf. (pl.) -*ari*.

11. *BALOMIREȘTI „fost sat, în partea de nord-vest a satului Bâra, din județul Neamț” 1428 (la 3 septembrie, Alexandru cel Bun donează către „această adevărată slugă și pan al nostru, Fundea” satul Fundeni, al cărui hotar începe „de la movile, de la Nedeia, de la *Balomirești*” și merge „până la apă, la Albinea și peste deal, peste bucovină, la Bulboacă, la râpele de la *Balomirești*” (DRH A, I, p. 115–117, nr. 79).

Apartenență administrativă: sat (siliște, moșie) din ținutul Romanului (1428–1864; zălogit la 20 aprilie 1624, împreună cu Doljeștii, lui Co(n)stantin Batiște, de către postelnicul Dumitru Goia, DRH A, XIX, p. 245, nr. 186; înglobat (1803) în satul *Bâra*, Cond. I, 279); sat din comuna Bâra, județul Roman (1864–1925, când este înglobat din nou în satul Bâra, Decret I, 11077, după care nu mai apare decât în harta județului Roman, din 1943).

Etimologie: *Balomirești* „cei din neamul lui Balomir” < antrop. *Balomir* < *Bolomir* < *Boromir* + suf.col. – *ești* (< sl. *Boromir* < *boriti* „a (se) lupta” + *mir* „pace, liniște”).

12. *BALOSINEȘTI „fost sat, la sud de satul Secărești, din actualul județ Iași”. 20 iunie 1625 („Onaca din Balosinești” (martor; DRH A, XVIII, nr. 345, p. 417); 27 aprilie 1645 „Costanda ot *Bolosinești*”, idem XXVIII, nr. 66, p. 62–63).

Statut și apartenență administrativă: sat din ocolul de Sus, din tinutul Romanului (1772), contopit cu satul Tâmpeschi, înglobând satele *Costești* și *Pietrișul*, ultimul cu cătunul Secărești (1803, Cond. I, 278); pierde satele Costești și Pietrișul (1816, Cond.); pierde satele Tâmpeschi și Secărești (1820, Cat., 284^v) pe care le înglobează din nou în 1832 (Cat., 84^v). Din 1833 (Cond., 47) este trecut în ocolul Bahlui, din tinutul Iași, iar din 1865 face parte din comuna Cucuteni, din județul Iași. Este înglobat ulterior în satul Secărești. A făcut parte din tinutul Romanului, până în anul 1833.

Etimologie : *Balosinești* (top. pl.) „cei din neamul lui *Balosin*” < probabil din *Volosinești* < antrop.*Volosin* (< ucr. *volos* „păr”, influențat de antrop. *Baloș* < *băluș* < *băl* „blond”) + suf.col. – *ești*.

13. BARTICEȘTI „sat din comuna Botești, județul Neamț” 1790 (*Bartischesty*, *Bartika*, Otzelowicz, *Topographische Beschreibung*, 40).

Apartenență administrativă: sat din ținutul Romanului (1790–1864, înglobat în satul Botești, 1803–1845 sau cătun al satului Botești, 1845–1864); sat din comuna Botești, județul Roman (1864–1906, 1931–1950); din comuna Gherăiești, județul Roman (1906–1929); din comuna Muncel, județul Roman (1929–1931); din comuna Botești, raionul Roman (1950–1968); din comuna Botești, județul Neamț (1968–).

Etimologie: *Barticești* „cei din neamul lui Bartic” < n. pr. *Bartic* (< magh., pol. *Bartik* < *Bart* < lat. med. *Bartholomaeus*, sfânt sărbătorit de Biserica Romano-Catolică la 24 august) + suf.col. – *ești*.

14. BAȘTA „sat din comuna Secuieni, județul Neamț” 1830 (*Karta voimî*, 212). Variante: *Basta* (*Nouă*) (*Indice* 1865, 77) *Gașta* (*Karta voimî* 1830, 253).

Apartenență administrativă: sat din ținutul Roman (1830–1832); înglobat în fostul sat Mircești, de la est de Secuieni (1832–1845); sat din comuna Secuieni, județul Roman (1864–1895; 1904–1905; 1908–1929); sat din comuna Elisabeta Doamna (din 1948, Horia), județul Roman (1895–1904; 1906–1908; 1925–1929; 1931–1950); sat din comuna Miron Costin, județul Roman (1929–1931); sat din comuna Secuieni, raionul Roman (1950–1968); sat din comuna Secuieni, județul Neamț (1968–).

Etimologie: *Bașta* < subst. com. *baștă* „movilă fortificată; redută” < pol. *baszta*, magh. *bástya* idem (< germ. *Bastei*, it. *bastia*, ceh. *baszta*).

15. BĂBUȘA „sat din comuna Băcești, județul Vaslui” 1772 (*Perepis*, 171). Variante: *Babușa* (*Babuscha*), 1772, 1774, 1830, 1857 (*Perepis*, 171; *Bawr*; *Karta voimî*, 281; *Buletin oficial*, 14; *Lista*, 26); *Băbușca* 1939 (*Tablou*, 2359); *Băbușea* 1950, 1952, 1954 (*Imp. adm.*, 1950, 284; *Imp. adm.*, 1952, 116; *Ind.* (1954); *Băbuși* 1845 (*BFO*, 80); *Bobușca* 1860 (*Mom.*, 1037); *Balușca* 1889 (*Nom*); *Lăbușca* 1848 (*Fos.*); *Răbușca* 1857 (*Buletin oficial*, 7).

Apartenență administrativă: sat din ținutul Roman (1772–1833; 1834–1865); sat din comuna Băcești, județul Roman (1865–1950); sat din comuna Băcești, raionul Negrești (1950–1968); sat din comuna Băcești, jud. Vaslui (1968–).

Etimologie: *Băbușa* < subst. comun *băbușă* < *babă* + suf. diminutival *-ușă* (< v. sl. *baba*).

16. BĂCEȘTI „sat, reședință a comunei Băcești, din județul Vaslui” 1467 (act de donație, din 10 ianuarie 1467, a lui Ștefan cel Mare, pentru Toma și Giurgea, fiii lui „Marmure de la Bârlădzal”: satul „Mărmureni pe Bârlădzal”, delimitat „după

hotarele vechi și dinspre Oniceani, și dinspre Boziani, și dinspre Băcești”, DRH A, II, nr. 145, p. 210).

Alte variante: *Bacești* 1853 (*Not.* I, 253), 1864 (*Tablou*, 35); *Baceștii Sat* 1889 (*Nom.*); *Beceștii*, 1842, 1844 (*Fos*, 119, 87) 1847 (*Ibid.*, 365); 1853 (*Not.* I); *Bigheștii* 1825 (*Cr. Col.* VII, 182); *Găceștii* 1848 (*Fos*, 16); *Lăceștii* 1856 (*Buletinul FO*, 95); *Târgul Băsăștii* 1858 (*BOF*, 252); *Târgul Buceștii* 1859 (*Bom*, 43/133); *Târgușorul Băiceștii* 1863 (*FPO* 3/4).

Apartenență administrativă: moșie din ținutul Vasluiului (1774–1818); sat (și târg) din ținutul Vasluiului (1820–1844; 1853–1857), împărțit în două localități: sat din ținutul Vasluiului și târg din ținutul Romanului (1844–1853; 1857–1865); două sate ori sat și târg, din comuna (Târgul) Băcești, județul Roman (1865–1950); (înglobează satul *A treia parte* (1939), cătunul *Cartierul Nou* (1941); sat, reședință a comunei Băcești, din raionul Negrești (1950–1968); reședință a comunei Băcești, din județul Neamț (1968–) (înglobează satul *Iezerul* 1968).

Etimologii: *Băcești* „cei din neamul lui Baci” < n. pr. *Baciu* + suf. col. *-ești* (< subst. comun. *baci* „cioban” = element de substrat (dacic); a se vedea și alb. *bacë* „frate mai mare, unchi, bade” (DELR, I, 172).

Băicești „cei din neamul lui Baicu” < antrop. *Baicu* + suf. col. *-ești* (< ucr. (antrop.) *Baiko* < subst. com. *baiko* „prevestitor mincinos; vrăjitor”).

Băsăști „cei din neamul lui Baș(e)a” < antrop. *Baș(e)a* < turc. *başá* „șef; comandant”.

Bighești „cei din neamul lui Bighea” < antrop. *Bibea* (vezi *Bibescu*), cu palatalizarea lui *b*; la rândul său, *Bibe(a)* are, probabil, la origine bulg. *bibe* „stânjenel”.

Bucești „cei din neamul lui Bucea” < subst. com. *bucă* „obraz”, „fesă” (< lat. *bucca* „gură, obraz, maxilar”, DELR, I, 294–295) + suf. col. *-ești*.

Găcești „cei din neamul lui Gacea” < probabil, din subst. com. (Oaș, Maramureș) *gaci* „nădragi” (a se vedea și srb. *gače*